

CURIERUL

MISIONAR

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“.

Anul X.

București 1930.

No. 7.

Săptămâna de Abnegație

5—12 Iulie, 1930

Programul pentru adunarea din Sabat,
5 Iulie, 1930.

1. Cântarea de deschidere: Imnuri creștine No. 33; fără note 30; germană 46; maghiară 21.
2. Rugăciune.
3. Cor sau cântare specială.
4. Lecturi: „O chemare către lucrătorii și credincioșii noștri“. „Răspunsul nostru față de sacrificiu“.
5. Rugăciuni speciale pentru lucrarea mondială misionară a lui Dumnezeu.
6. Apel către membri să ia parte la Săptămâna de Abnegație și să aducă darul lor de jertfă în Sabatul viitor.
7. Cântare de închidere: Imnuri creștine 164; fără note 158; germană 784 și maghiară 334.
8. Rugăciune.

Programul pentru adunarea din Sabat,
12 Iulie, 1930.

1. Cântare de deschidere: Imnuri creștine 167; fără note 156; germană 793, maghiară 335.
2. Rugăciune.
3. Cor sau cântare specială.
4. Lecturi: „Opt săptămâni de abnegație până acum“. „Darul de Abnegație“. „Iarăș o săptămână fericită“.
5. Strângerea darurilor (în acest timp să se întoneze o cântare).
6. Rugăciune de consacrare și mulțumire.
7. Cântare de închidere: Imnuri creștine 32; fără note 36; germană 185, maghiară 88.
8. Rugăciune.

Notă pentru Presbiter:

Săptămâna de abnegație fiind o săptămână de jertfă pentru poporul advent depe întreaga față a pământului, și dovedindu-se ca o mare binecuvântare atât pentru lucrarea lui Dumnezeu, cât și pentru lucrătorii și membrii Comunităților, conducerea a hotărât ca și în anul acesta să invităm pe lucrătorii și membrii Comunităților din Uniunea noastră a aduce o jertfă prin abnegare de sine. Săptămâna dela 5—12 Iulie a fost destinată de către Comitetul Uniunii ca „Săptămână de Abnegație“.

Pentru consacrarea și serviciul divin din zilele

de Sabat, 5 și 12 Iulie, recomandăm programul de mai sus, pentru care au fost scrise articole de frații conducători, rugând ca aceste articole să fie cetite. Să se hotărască din timp persoanele cari vor ceti aceste articole, pentru ca să se pregătească în mod temeinic și cuvintele să meargă dela inimă la inimă.

După programul din Sabat, 12 Iulie, se vor strânge darurile de abnegație și apoi, una sau două persoane vor înălța câte o rugăciune solemnă de consacrare și mulțumire. Darurile vor fi predate Cassierului Comunității, care la rândul său le va înainta Conferinței împreună cu celelalte daruri sub numele de: „Daruri din Săptămâna de Abnegație“.

O chemare către lucrătorii și credincioșii noștri.

Săptămâna de Abnegație, care a adus fructe atât de bogate, și numeroase binecuvântări atât pentru dăruitori, cât și pentru câmpurile cari au fost ajutate, a devenit un plan stabil în denumirea noastră.

Adunându-se Comitetul Diviziunii europene de Sud în Ședințele de Iarnă din ultimul an, acest plan a fost din nou luat în considerare, și fiecare dintre cei prezenți a simțit, că trebuie să adresăm iarăș un apel lucrătorilor și membrilor noștri de pretutindeni, pentru ca ei să se unească în a face un sacrificiu și un dar de abnegație.

Hotărârea care s'a luat în privința aceasta are următorul conținut:

Recunoscând binecuvântările cari au decurs din Săptămâna de Sacrificiu sau de Abnegație pentru lucrarea îndecomun, cât și pentru lucrătorii și membrii Comunităților noastre în toate părțile

Recomandăm, ca planul acestei Săptămâni de Sacrificiu sau de Abnegație să fie continuat în toată Diviziunea noastră în anul 1930 și data pentru strângerea darurilor să fie Sabatul din 12 Iulie.

Cu ocazia Ședințelor de Iarnă a Comitetului Diviziunii au fost aprobate cele mai mari acordări din istoria Diviziunii noastre atât pentru lucrarea internă, cât și pentru cea externă, și totuș n'au fost destule mijloace pentru a acoperi numeroasele nevoi cari au survenit.

Acum sperăm însă că, reînnoind acest apel către lucrătorii și membrii noștri și încurajându-i să aducă darurile lor în această Săptămână de Sacrificiu, vom fi în stare să satisfacem unele din aceste cerinți, prezente la Ședințele de Iarnă, cât și altele noi.

Nevoia cea mai mare din cuprinsul Diviziunii noastre este lipsa de lucrători. Acolo unde acum avem un lucrător, am trebui să avem zece sau mai mulți. În țările unde lucrarea a progresat în trecut încet, s'au deschis astăzi uși. Nouă ni se prezintă ocaziuni favorabile pentru a predică solia și noi trebuie să folosim aceste ocaziuni date de Dumnezeu.

Suntem convinși că Săptămâna de Abnegație din acest an va aduce rezultate încurajatoare, ca și în anii trecuți.

Steen Rasmussen.

Răspunsul nostru față de sacrificiu.

Dintre toate zilele deosebite ale calendarului nostru anual, cred că nu este vreuna mai mult potrivită și aducătoare de bucurii decât Săptămâna de Abnegație. La sfârșitul săptămânii, la 12 Iulie, frații și surorile din toate colțurile lumii vor aduce darurile lor de sacrificiu pentru lucrarea misionară.

Toate zilele când dai, sunt bune, și ne simțim bucuși în ele. Știm foarte bine că a da este o lege a cerului cât și a oricărei inimi care nădăjduște după împărăția de sus.

Totuș, într'un fel sau în altul, Săptămâna de Abnegație îmmoale inima în mod deosebit. Pe întreg pământul sunt bărbați și femei cari caută să găsească chipul cum să poată pune ceva deoparte pentru lucrarea lui Hristos, și atunci când, din toată sinceritatea pot aduce un sacrificiu, inima le arde de o mare bucurie. Lucrul acesta ne apropie cât mai mult de Acela care a făcut marele sacrificiu pentru noi. Prin acest sacrificiu noi am dobândit vieța veșnică. Și în acelaș spirit dăm și noi, pentru

ca solia vieții veșnice să ajungă în tot locul.

De pretutindeni ne vin știri, cari ne anunță bucuria cu care iau parte membrii noștri la acest serviciu.

Nu ca o regulă obligatorie, ci în sensul unei invitații se cere tuturor slujbașilor acestei lucrări ca să dea îndărăt lui Dumnezeu salariul lor depe această săptămână. La sfârșitul unui an de daruri, știm că lucrul acesta va însemna pentru mulți slujbași și membri un sacrificiu mare, dar mii vor face aceasta cu o neputută bucurie în inimă. Invităm deasemenea pe miile de frați și surori să ia parte împreună cu lucrătorii la această dedicare a venitului săptămânii.

Și acum fraților, ce veți face? Nu putem vedea cum se îmulțesc nevoile de pretutindeni, și să nu ne simțim puternic sguduți. Fraților și surorilor, rugați-vă, lucrați, și plănuiți cum să aduceți un sacrificiu mai mare ca nici când înainte. Mai purtați vreo îmbrăcăminte încă un sezon, și dați banii economisiți, pentru salvarea sufletelor. Lăsați puțin deoparte nevoile casei, și mai folosiți încă puțin mai mult lucrurile de până acum.

În anul 1929 am văzut lucruri minunate petrecându-se în această lume întunecată. Am

văzut ploaia târzie căzând ca și o ploaie torențială în multe locuri, și acolo unde a căzut, întreg cerul de sigur că privește spre noi ca să ne ducem și să secerăm recolta crescută.

Rugați-vă pentru câmpuri! Vorbiți despre ele în fiecare Comunitate, grupă, și familie. Nu unul să spună altuia cum să facă un sacrificiu, dar Hristos, care S'a sacrificat pentru noi, ne va ajuta să știm calea pe care s'o urmăm anul acesta. Sabatul dela 12 Iulie, este ziua când să depunem sacrificiile noastre la picioarele Lui.

W. A. Spicer.

Opt săptămâni de abnegație până acum.

În timpul ultimilor șapte ani lucrătorii noștri aproape din toate părțile lumii au dat un dar sau salariul unei săptămâni pentru lucrarea misionară. Acest dar nu este ceva obligatoriu și nici nu trebuie privit ca atare; ci fiecare să se simtă liber în a da. Domnul dorește dăruitori de bună voie, generoși, și bucușori. Mulți dintre membrii noștri au dat în mod bogat. Gândindu-ne la darurile generoase ale lucrătorilor și membrilor noștri, oferite în Săptămâna de Abnegație din ultimii ani, trebuie să recunoaștem că ele sunt o mărturie minunată a iubirii și credincioșiei lor. Cutoatecă nu putem stabili suma exactă primită în acești șapte ani, deoarece nu s'a ținut un cont deosebit în primii doi ani, credem totuș că suma darurilor primite din toată lumea a trecut de 160 milioane lei.

J. L. Shaw.

Darul de abnegație.

Mișcarea Adventă a luat naștere prin sacrificiu. Pionierii acestei mișcări de multe ori s'au lipsit de lucrurile necesare vieții numai ca să poată susține această lucrare. Deși poate unii dintre urmașii lor au încetat să facă acelaș lucru, suntem însă veseli căci putem spune că majoritatea a menținut acelaș spirit. Tânăr sau bătrân, fiecare și-a adus darul. Părinții și-au dăruit pe fiii și fițele lor, iar tinerii s'au consacrat lucrării. Legături familiare au fost rupte, deasemenea și diferite cercuri familiare, pentru a face față nevoiei de lucrători în ținuturi mai depărtate sau mai apropiate. Părinți slabi și bătrâni au zis cu multă plăcere adio copiilor cari le erau mai scumpi chiar

decât vieța lor, trimetându-i în țările întunecate și păgâne fără a mai nădăjdui că i-ar mai putea revedea vreodată în această vieță. Lăudat să fie Domnul, că spiritul de sacrificiu și servire care a umplut inimile credincioșilor noștri dela început, se află și acum cu noi. Oriunde a prins rădăcini această solie, fie în țări civilizate sau în ținuturi păgâne, credincioșii dau în abundență pentru înaintarea lucrării.

Advenștiții de ziua a șaptea au pus lumea în uimire în ce privește generozitatea cu care dau daruri pentru misiuni. Lumea nu poate înțelege cum un număr atât de mic de oameni poate strânge atâția bani și trimete atâtea persoane în câmpurile misionare în fiecare an. Ei nu cunosc și nici nu înțeleg această taină. Ei nu se gândesc că spiritul de sacrificiu și servire este rezultatul iubirii noastre față de Dumnezeu, al sarcinei pe care o simțim față de suflețe, și al dorinței noastre arzătoare de a vedea încheiată lucrarea, pentru ca iubitul nostru Mântuitor să vină și să-și adune pe cei ai Săi.

Pentru anul acesta Sabatul dela 12 Iulie a fost deosebit ca să primească darul Săptămânii de Abnegație. Sperăm și ne rugăm ca răspunsul dat Diviziunii noastre să poată fi într-o măsură mai mare decât oricând.

Când acum un an și jumătate a fost organizată Diviziunea europeană de Sud, Conferința Generală ne-a adăugat și întinse câmpuri misionare în Africa de Nord, Africa de Răsărit, Madagascar, și alte locuri. Lucrul acesta a mărit și mai mult povara. Bugetul votat în anul acesta cuprinde sume cu mult mai mari decât prevedem, dar sperăm că Dumnezeu va mișcă inima fiecărui lucrător și membru spre a da în anul acesta mult mai mult decât în anii de până acum. Cu cât ne vom apropiă mai mult de Dumnezeu și cu cât vom avea mai mult Spiritul Lui în inimile noastre, cu atâta vom dovedi mai mult Spiritul Domnului de sacrificiu și servire. Când inimile noastre ard de iubire pentru Dumnezeu, vom simți o bucurie în a sacrifica pentru lucrarea Sa lipsită.

„Membrii Comunităților noastre ar trebui să simtă un viu interes pentru câmpurile misionare apropiate cât și pentru cele depărtate. Mari binecuvântări vor veni asupra-le atunci când vor face eforturi în sacrificii de abnegație, înfigând stindardul adevărului în ținuturi noi. Baniți dați și investiți în această lucrare se vor întoarce în mod mai bogat. Nouii convertiți, bucurându-se în lumina primită prin Cuvânt, vor da și ei la rândul lor din cece au, pentru a duce lumina adevărului și la alții”. „Mărturie”, Vol. IV. p. 49.

A. V. Olson.

Iarăş o săptămână fericită.

Gândindu-mă la Săptămâna de Abnegație, care anul acesta va fi dela 5—12 Iulie, îmi aduc aminte de acele frumoase cuvinte din cântarea de biruință a Deborei și mulțumesc lui Dumnezeu, că văd cum timpurile se repetă.

Izrailul răsculător din pustie răspunse totuș la chemarea lui Moise și aduse atâtea daruri pentru lucrarea lui Dumnezeu de atunci, încât cei rânduiți pentru acea lucrare ziseră lui Moise în cele din urmă: „*Poporul aduce mai mult decât trebuie* pentru lucrul, care Dumnezeu l-a poruncit să se facă“. Exod. 36, 5. Așa dărnicie a arătat poporul atunci; și nici un Core nu s'a găsit, ca să poată influența inimile lor, să nu mai dea pentru lucrarea lui Dumnezeu. Trebuie făcută o lucrare atunci, iar Spiritul lui Dumnezeu a convins chiar pe acei răsculători, să aducă bucurii daruri, chiar mult mai mult decât trebuie pentru terminarea templului. Cu dărnicia ei au ajuns atât de departe, încât — nu un răsculător oare care — ci Moise „a pus să se strige în tabără, *nimeni să nu mai aducă* daruri pentru sfântul locaș“. Vers. 6. Dacă strigarea aceasta ar fi venit dela vreun Core, cu siguranță că poporul nu ar fi ascultat. Dar strigarea veni dela Moise; și ea răsună spre lauda Domnului, vestind pe toți, că poporul și-a făcut pe deplin datoria.

Așa dărnicie s'a dovedit la clădirea primului templu al lui Dumnezeu.

Când mai târziu David adună bani și materiale pentru clădirea templului din Ierusalim, atunci iar s'a făcut o strângere mare, și cuvântul ne spune: „*Și poporul se bucură, căci aduce de bunăvoie*; căci din toată inima dăruiau Domnului; încă și David regele se bucură cu bucurie mare“. 1 Cronici 29, 9. Sotind în valuta de azi darurile lor de atunci, ajungem la valori de miliarde de lei. Iar David s'a bucurat, și cu multă umilință a mărit pe Dumnezeu, zicând: „Cine sunt eu, și ce este poporul meu, ca să putem noi dărui atâta? Căci dela Tine vine totul, și din al Tău Ți-am dat noi“. Vers. 14. „Eu știu, Dumnezeu meu, că *Tu cerci inima*“. „*Tine totdeauna în inima poporului Tău aceste porniri și aceste gânduri . . . căci am văzut cu bucurie pe poporul Tău, aducându-Ți de bunăvoie darurile lor*“. Vers. 17, 18.

Iată, dar, ce sentimente de dărnicie, zicea David că trebuie cultivate și păstrate în inima poporului lui Dumnezeu. Și iată, ce dărnicie a arătat poporul și la clădirea templului din Ierusalim.

Cuvântul spune, cum de fiecare din aceste ocazii frunțașii și conducătorii poporului au mers înainte cu exemplul cel bun al dărniciilor.

Despre timpurile Deborei Cuvântul începe prin a spune lucruri neplăcute. „*Fiii lui Izrail iarăş făcură rele în ochii lui Dumnezeu*“, zice Jud. 4, 1. Cum a fost, atunci, cu puțină biruință cântată de Debora? — Cum s'a putut face atunci o așa mare lucrare a lui Dumnezeu pentru mântuirea cea mult dorită?

Cuvântul inspirat al Profetesei lui Dumnezeu ne dă răspunsul, când zice:

„*Căpeteniile s'au pus în fruntea poporului în Izrail, și poporul s'a arătat gata de luptă: Binecuvântați pe Domnul!*“ Judec. 5, 2.

Poporul, cel ușor amăgit a face rele în ochii lui Dumnezeu, și atunci se îndepărtase. Debora zice despre popor: „El își alesese noui zei, tocmai când resbelul eră la porți. Nu vedeai nici scut, nici sulită la patruzeci de mii în Izrail. *Dar inima mea se îndreptă spre căpeteniile lui Izrail, spre aceia din popor, cari s'au arătat gata să lupte. Binecuvântați pe Domnul!*“ Vers. 8, 9. Iată ce mare lucrare s'a făcut, când poporul a urmat exemplul cel bun al căpeteniilor!

Lubiți frați și surori!

Trăim azi exact în timpuri ca acelea de atunci. Azi trebuie clădit templul cel spiritual prin predicarea Evangheliei în toată lumea. Se cade oare ca tocmai în aceste timpuri mari și solemne poporul lui Dumnezeu să dea pe față o mai puțină dărnicie? Tocmai azi, când — mai mult ca pe vremea Deborei — resbelul e la porți? Credeți oare, că Moise azi ar lăsa să răsune strigarea „Nu mai aduceți daruri!“ înainte de a vedea că poporul a adus mai mult decât trebuie pentru terminarea marelui lucrări în toată lumea? — Sau credeți, că pe timpul Deborei s'ar fi ridicat vreun glas nelegiuit, ca să zică: „Această femeie vorbește dela diavolul, când cere dela noi asemenea sacrificii?“

Atunci căpeteniile au răspuns la chemarea Spiritului Sfânt venită prin Debora; iar poporul a urmat după exemplul conducătorilor lor, și Dumnezeu a dat biruință mare, care a umplut inima Deborei de bucurie și gura ei de cântări de laudă.

Și astăzi sunt unii, cari aduc zei falși și predică un Hristos atât de milos, care nu cere dela oameni nici un sacrificiu și care Se mulțumește cu o religie foarte ieftină. Aceștia

uită, că Domnul a dat totul, și Și-a dat și vieța pentru mântuirea noastră; iar primii creștini își dădeau toată averea aducând totul la picioarele Apostolilor pentru Domnul și pentru Evanghelie.

Și se știe, că primii creștini au arătat, ce spirit primesc oamenii odată cu primirea adevărului Evangheliei.

Acelaș spirit de dărnicie depe vremea primilor creștini lucrează prin conducătorii poporului lui Dumnezeu azi și i-a determinat, ca ei și anul acesta — pe lângă celelalte daruri obișnuite — să primească a aduce, în sâp-

tămâna de abnegație dela 5—12 Iulie 1930, dar Domnului leafa lor pe o săptămână, pe trei zile, sau o zi — după puteri. Așa vor face atunci toți predicatorii și misionarii noștri.

Și știm, că și poporul nostru va urma voios, să facă după exemplul dat de conducători.

Iată, de ce numii aceea: *o săptămână fericită!* Căci toții ne vom ridică, să dăruim Domnului după puteri. Domnul va face o lucrare mare; iar noi cu bucurie vom zice cu toții ca Debora: „Binecuvântați pe Domnul!”

Ștefan Demetrescu.

O privire asupra Diviziunii europene de Sud.

Raport prezentat anul acesta la Conferința Generală.

Diviziunea europeană de Sud este una din cele trei Diviziuni mai tinere, membre și ele ale familiei Conferinței Generale. Teritoriul ei în Europa se întinde dela Oceanul Atlantic în partea de Apus, până la Marea Neagră în partea de Răsărit, cuprinzând țările: Belgia, Franța, Portugalia, Spania, Elveția, Italia, Jugoslavia, și România. Ca misiuni dependente de ea sunt: Marocul, Algeria, Tunisul, Tripolitania, Cirenaica, Senegalul, Mauritania, Camerunul, Africa ecuatorială franceză, Madagascarul, Mauriciu, și numeroase grupe de insule.

Acest vast teritoriu este organizat în Uniuni ca: Elvețiană, Franco-Belgiană, Română, și Jugoslavă; în Uniuni misionare ca: Iberia, Italia, și Africa de Nord; iar ca simple misiuni având: Mauriciu, Madagascar, și Africa ecuatorială franceză.

În hotarele acestui teritoriu sunt cuprinse 180.000.000 suflete, sau o populație aproape egală cu aceea a Americii de Nord și de Sud la un loc.

Europa de Sud este în multe privințe una din cele mai interesante părți a lumii. Cu mult înainte de era creștină aci a fost centrul civilizației și culturii. Aci se mai pot vedea și acum ruinele templelor și arenelor, a castelelor regale, cât și a palatelor pontificale. Aci sunt catacombele și văgăunile munților în cari primii creștini și-au găsit scăparea și locul liniștit de închinare. Aci sunt Galerii și Muzeu având adunate nenumărate bogății ale timpurilor trecute. Aci sunt și unele din cele mai importante orașe de azi — Parisul, „axa lumii”; Geneva, sediul Ligii Națiunilor; și Roma, „cetatea eternă”. Tot aci este și Riviera, California Europei, cunoscută în toată lumea pentru apele sale albastre, cerul azuriu, și cli-

ma ca și un balsam. În adevăr, Europa de Sud este un punct strategic de mare seamă, unde lucrarea soliei îngerului al treilea trebuie bine întemeiată.

În punct de vedere omenesc acesta este unul din cele mai grele câmpuri din lume.

În anumite ținuturi din cuprinsul Diviziunii noastre, ne bucurăm de completă libertate religioasă; în altele însă doar tolerați, în timp ce în unele părți persecuția este partea noastră zilnică. Într’o țară, aproape toate sălile ne sunt închise, iar lucrarea interzisă. Predicatorii și colportorii sunt bătuiți, împroșcați cu pietre, și închiși. Cu toate aceste greutatea lucrarea noastră merge înainte cu deplin succes. „Dacă Dumnezeu este cu noi, cine poate fi contra noastră?” Totalul numărului de membri la sfârșitul anului 1929 a fost de 16.511.

În timpul acestui prim an de când suntem ca Diviziune, Dumnezeu a binecuvântat în mod evident eforturile lucrătorilor și membrilor laici în câștigarea de suflete pentru El. — 2.727 noi membri au fost adăugați Comunităților noastre în urma botezului și a mărturisirii de credință. Mai mult decât două treimi dintre aceștia au fost câștigați în România, unde Dumnezeu face astăzi o lucrare minunată. Oamenii de acolo primesc adevărul într’o așa mare măsură încât predicatorii noștri nu pot face față tuturor chemărilor pentru instruire și botez.

DEPARTAMENTE.

Lucrarea departamentală a fost bine organizată și condusă de către bărbați cu experiență și pricepuți. L. L. Caviness, secretarul Diviziunii noastre, s’a îngrijit de departamentul Școlii de Sabat cum și de acela al educației. Steen Rasmussen, care fusese secretarul misiunii în-

terne cât și al Misionarilor Voluntari în timpul vechei forme a Diviziunii europene, s'a îngrijit tot de aceste două departamente și în Diviziunea noastră; și F. Charpiot, a avut în sarcină departamentul editorial. Acești bărbați nu și-au cruțat timpul, ci lucrând fără pic de preget pentru desvoltarea lucrării. Dumnezeu a binecuvântat ostenele lor în măsură bogată. În fiecare din aceste departamente s'a văzut o încurajatoare creștere.

Lucrarea misionară a membrilor laici a fost deasemenea binecuvântată în mod minunat. În cursul anului 1929, rapoartele arată 2.050 suflete câștigate pentru Hristos prin cooperarea membrilor noștri laici, ceace înseamnă o lucrare mult mai mare decât a fost raportată în întreaga Diviziune europeană în cursul anului 1929. Sumele intrate prin lucrarea cu Revista de Toamnă în anul 1928 s'au ridicat la 5.148.360 lei, iar în 1929 la 6.771.726,40, un câștig deci de 1.623.366,40 sau 31%.

Săptămâna Mare cât și cea de Abnegație din anul 1929 a făcut să se strângă sume cu mult mai mari decât înainte. Fondul Săptămânii Mari a crescut dela 685.153,60 Lei cât a fost în 1928, la 903.100,80 Lei în 1929, sau un câștig de 217.947,20 Lei. Săptămâna de Abnegație arată și ea deasemenea o creștere; și anume dela 781.580,80 Lei la 992.240 Lei.

Deși colportorii au de întâmpinat grozave piedici în multe din câmpurile de lucru, totuși departamentul editurii a făcut un splendid progres în cursul anului trecut. O sută de noi colportori au fost angajați, și câștigul net din vânzare a ajuns aproape de 2 milioane Lei. Noi primim scrierile ca fiind cele mai puternice mijloace în vestirea adevărului.

Școlile de Sabat au avut un câștig de membri care s'a ridicat la 2.074, și deasemenea o mare creștere și în ce privește darurile din Școala de Sabat.

După raportul casierului nostru, față de anul 1928 a fost în anul 1929 o creștere de 2.796.969,60 Lei, în ce privește zecimea, și 2.754.177,60 Lei în ce privește celelalte daruri.

INSTITUȚII.

Instituțiile noastre sunt puține, și la o mare depărtare una de cealaltă. Dar mulțumim lui Dumnezeu pentru cele pe cari le avem, căci au fost de o mare binecuvântare pentru lucrarea din câmpul nostru.

Sanatoriul din Gland, situat pe malul frumosului lac Geneva, este singura noastră instituție medicală. În el și-au găsit vindecarea și fericirea sute de bolnavi și suferinzi, și prin influența lui multe persoane au primit solia. Dr. Müller și ajutoarele sale depun o muncă zelosă și plină de devotament și credință.

Școli nu avem decât două în întreagă Diviziunea, — una în Franța și alta în România. Amândouă sunt mai mult decât pline, și neîntârziat trebuie să li se lărgescă locul. Acesta este adevărat mai ales în ce privește România, unde au fost înscriși 123 de elevi, în timp ce în dormitoare nu sunt mai mult de patruzeci de locuri. Deși aceste școli nu există decât doar de câțiva ani, totuși ele au trimes în câmp un număr mare de noi lucrători.

Deasemenea în Diviziunea noastră mai există și câteva case de editură, dar numai două dintre ele își au mașinile lor proprii. Una din aceste două se găsește în apropierea Parisului, iar cealaltă în București. Binecuvântările lui Dumnezeu s'au revărsat asupra acestor instituții. Lucrările lor au crescut foarte iute, și amândouă casele de editură au fost în stare de curând să-și aducă noi mașini și să-și facă diferite instalații.

MISIUNI.

Diviziunea europeană de Sud are mai mult decât 30.000.000 persoane cuprinse în câmpurile misionare din Africa și insulele mării. Printre aceste milioane de oameni totuși am făcut un bun început, și anume în Algeria, Tunis, Maroc, Camerun, Mauriciu, și Madagascar. În Africa de Nord avem 130 membri și 12 lucrători. În cursul anului trecut un număr destul de mare de colportori a început o frumoasă lucrare printre populația europeană de acolo. S'au pregătit diferite scrieri în limba Arabă, și în curând sperăm să avem bucuria de a le împărtăși printre Mahomedani. Stația misionară din Camerun, deși înființată doar de doi ani, totuși a prins puternice rădăcini. S'au deschis și câteva mici școli, și mulțimi de chemări din depărtare cât și din ținuturi apropiate ne cer să deschidem școli și să înființăm stații noi misionare.

În felul acesta răsar lumini în părțile întunecoase ale Africei, spre a călăuzi sufletele pierdute pe calea vieții și a păcii. Suntem deplin încrezători că în curând se va strânge de aci o mare recoltă de suflete.

NEVOI.

Nevoile noastre sunt nenumărate. Nu putem menționa decât doar unele dintre ele. Așa de pildă o mare nevoie simțim în înmulțirea capelour noastre. Apoi o altă nevoie mare este de mai multe școli. Pentru câmpul nostru vast având 17.000 membri, nu avem decât doar două școli. Jugoslavia cu aproape 2.000 membri și sute de tineri destoinici nu are încă școală. Ei trebuie să-și trimeată elevii cale de două zile și două nopți de drum obositor cu trenul până la vreo școală de a noastră, unde mulți dintre

ei sunt nevoiți să învețe un nou alfabet cât și o nouă limbă, mai înainte de a putea beneficia pe deplin de studiile lor. Italia și Spania cer și ele școli, și chiar și în Madagascar trebuie să avem o școală cât de modestă, unde lucrătorii băștinași să poată fi educați pentru o mai grabnică întindere a lucrării în acest câmp promițător.

Dar cea mai mare, cea mai presantă, cea mai urgentă, și cea mai importantă nevoie ce o simțim din toate părțile Diviziunii europene de Sud este lipsa de mai mulți lucrători. În întreg câmpul Diviziunii europene de Sud se găseșc acum mii de suflete sincere și credincioase pentru cari deasemenea a murit Isus, și cari așteaptă solia. Cu inimile sdrobite, pline de o adâncă împreună-suferire cu mulțimile ce sunt în așteptare, ne rugăm cu cea mai mare căldură a sufletului nostru ca frații să privească și să dea atenție acestui câmp alb pentru seceriș din Diviziunea europeană de Sud, unindu-se cu noi în fierbinte rugăciune către Dumnezeu, ca El să trimeată mai mulți lucrători în acest câmp spre a strânge snopii, mai înainte de a fi prea târziu. Rugați-vă deasemenea ca să fim din nou botezați cu Spirit și putere de sus, căci credem că aceasta este cea mai mare și mai importantă dintre toate nevoile noastre. Fără puterea și influența Spiritului Sfânt toate celelalte nu sunt de nici un folos.

IN VIITOR.

Viitorul este plin de făgăduințe strălucite, și încurajatoare. Este adevărat că vom avea de întâmpinat greutăți, dar acestea nu vor face altceva decât să dea un mai mare îmbold eforturilor și credincioșiei noastre. Ziduri se prăbușesc, uși se deschid, și în foarte multe locuri suflete doritoare caută pe Dumnezeu. Numărul membrilor noștri crește, Dumnezeu este cu noi.

Dumnezeului care ne-a condus, binecuvântat, și ne-a ajutat să înaintăm până acum, îi dăm toată slava și mărirea. Către El privim cu credință și încredere, așteptând ca și de acum înainte să ne conducă și să ne ajute. Lui îi închinăm în umilință toată viața, și tot ce avem, pentru servire.

A. V. Olson.

DEPARTAMENTUL EDUCAȚIEI.

Responsabil: **D. Florea.**

Cronica Școlii

(15 Martie—20 Aprilie 1930).

Ne apropiem cu pași repezi de sfârșitul anului școlar. Incă o lună de studiu și tinerele

văstare ținute cu drag în cuibul școlii își vor lua sborul dela noi spre căminurile lor. Pe măsură ce timpul trece, natura se învesmântă în haine de sârbătoare, cari se pot vedea peste tot împrejur, dar mai cu deosebire în grădina școlii unde mâna harnică și pricepută a elevilor, a alcătuit opere artistice de verdeață și de flori. Cum numărul elevilor este destul de mare, ne-am îngrijit să facem și cultură de zarzavaturi. E minunat lucrul în grădină — prima ocupație a lui Adam — aducând veselie în suflet și sănătate în corp.

Câte o mică socoteală din când în când, nu strică. Știi mai sigur cum te afli. Deaceea am avut în acest timp al V-lea examen, ca o verificare a cunoștințelor și progresului intelectual. Dar mai serioase sunt momentele examenului moral, care este un examen al vieții. Acest examen a fost Sf. Cină, când din nou am înnoit legământul cu Dumnezeu și cu trupul Domnului, care este Biserica, frații. Acest eveniment are o deosebită însemnătate oriunde ar avea loc, dar aici la școală ne bucurăm cu deosebire să vedem tineretul unindu-se cu Domnul și cu Comunitatea Lui. Tineri credincioși, iată o comoară pentru Comunitate, un bun miros pentru lumea aceasta și o laudă pentru Domnul nostru.

În afară de programul obișnuit, din când în când avem și proiecții luminoase cu care ocazie arătăm elevilor vederi în legătură cu lucrurile studiate; iar alte ori avem ședințe literare unde elevii prezintă lucrurile lor literare, pentru a se deprinde să facă compuneri bune.

Un fotograf chemat de Fr. Gaede a prins cu aparatul său chipurile tuturor elevilor și profesorilor, ca o amintire a anului școlar 1930 — un an de mare progres pentru școală.

Ca evenimente deosebite în timpul acesta, am avut câteva vizite foarte prețioase. Fr. Bauer, înainte de plecarea la Conferința Generală din San-Francisco, a trecut și pe la școală, dându-ne frumoase sfaturi și povestindu-ne unele experiențe înălțătoare din câmp. Fr. Fasnacht a cercetat registrele școlii și a rămas mulțumit de felul cum se ține rânduiala aici; iar la ora de Biblie ne-a vorbit despre necesitatea de a se întrupa Hristos în noi.

Intr'o zi am fost anunțați că vom fi vizitați de un Domn Inspector-general dela Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor. Nu după mult timp, școala a fost vizitată de Domnul Inspector-general Moise Ienciu, însoțit de Fr. Ștefan Demetrescu, secretarul Uniunii noastre. Acum câțiva ani a mai fost

(Urmare la pag. 106).

R A P O R T

Școlilor de Sabat — comparăm

CONFERINȚA	Anii	Câte Școli	Câți membri	Câți școlari	Repartiția pe clase, după v.				
					80-20 ani	20-15 ani	15-10 ani	10-7 ani	7-3 ani
Muntenia — Vest	1929	58	1.887	3.023					
	1930	72	2.336	4.204	2.668	324	294	256	370
Muntenia — Est	1929	37	1.209	1.522					
	1930	50	1.379	2.122	1.320	217	160	135	150
Moldova — Nord	1929	40	1.094	1.689					
	1930	54	1.425	2.407	1.489	220	153	108	271
Moldova — Sud	1929	20	801	1.110					
	1930	28	922	1.492	891	198	90	96	156
Transilvania	1929	108	2.271	2.720					
	1930	127	2.500	3.275	2.072	425	104	250	266
Banat	1929	36	997	1.097					
	1930	38	997	1.245	713	141	85	146	126

VERIFICÂND ȚINTELE NOASTRE.

„Fiți desăvârșiți“, zice Domnul, „pentruca Tatăl vostru desăvârșit este“. „Fiți sfinți, după Sfântul care v'a chemat“, învață apostolul Petru. Sfințenia și desăvârșirea stau ca ținte de atins, de către fiecare dintre noi. Aceasta este rolul înalt și sfânt în care am fost înscrși de Tatăl nostru, noi toți și copiii noștri, împreună cu prietenii noștri. Nu există o școală mai măreață prin misiunea ei în țară, ca „Școala de Sabat“ a Adventiștilor. În această școală familiară a învățat Isus, Mântuitorul omenirii. În această școală s'a pregătit Moise conducătorul poporului lui Dumnezeu din alte vremuri. În o astfel de școală a fost crescut tânărul misionar și apostol Timoteu, elevul și copilul sufletesc al marelui apostol Pavel.

Școala de Sabat, fraților, este cea mai mare universitate din lume. În această școală noi facem cunoștință cu Prințul Universului, cu Isus, Regele glorioasă care Se va încoronă în curând. În această școală învățăm planul grandios pe care Tatăl l-a întocmit pentru salvarea oamenilor din prăpădul care amenință omenirea neascultătoare și decăzută în păcate și idolatrie. Tot aci găsim strălucitele făgăduințe ale Aceluia, care prin moartea Sa, a câștigat vieța și fericirea noastră veșnică. Pe scaunele Școlii de Sabat noi, copiii și prietenii noștri, putem găsi salvarea, pe care ne-o oferă Tatăl prin credința în Isus. Aci, pe aceste scaune sărace și modeste putem regăsi Spi-

ritul Sfânt făgăduit, instructorul și călăuză noastră. Aci, în umilință găsim și iertare, și tot aci primim în fiecare Sabat înalta binecuvântare a Cerului.

„Orice veți cere, în numele Meu, vi se va da“. Și noi toți, fraților, a venit timpul să cerem, pentru noi și copiii noștri „înțelepciunea“, care ni se poate da prin Spiritul Sfânt, pentru ca să știm noi să deosebim între adevăr și minciună, între bine și rău, între drept și nedrept; și tot prin Spiritul Sfânt, să găsim „puterea“, ca să luptăm contra ispititorului, care poate să ne atace zi cu zi, și ceas cu ceas, dar, căruia noi trebuie să i ne opunem cu aceste cuvinte: „Stă scris“.

Deaceea fraților, să ne îndreptăm pașii cu seriozitate către Școală, pentru a aprofundă Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu vom putea crește în credință, fără studiul zilnic al lecțiilor noastre. Deaceea strig către voi: *Fraților, și surorilor, studiați zilnic lecțiile voastre și nu părăsiți pe copiii și prietenii voștri. Păstrați-i în rugăciunile voastre, duceți Scripturile și lecțiile în casele lor și puneți îndată în mâinile copiilor voștri lecțiile minunate pentru copii și învățați cu ei, zi cu zi, și vorbiți cu ei, ceas cu ceas, despre minunata împărăție care „vine curând“.*

Profețiile s'au împlinit pas cu pas și puțin este încă, ca harul mântuitor, care se oferă prin predicarea Evangheliei, să găsească sfârșit.

R T U L

primul trimestru 1929 cu 1930.

Media prezenței	MATERIALE:					Silița la studiu			DARURILE:			
	Lecțiuni	L. copii	C. Mis.	Rulouri	Ilustrații	Studiază zilnic	Vin rugat	Aduși la botez	În Sabat:	13 Sabat:	Naștere	Extindere
2.387				38	9	106	1.127	3	112.256	42.061		
2.706	1.639	290	722	17	49	173	650	16	136.723	39.042	995	
875				5	14	118	389		51.635	16.896		
1.507	834	65	265	7	17	228	346	7	61.798	15.399		
1.431				5		237	660	32	41.694	12.611		
1.544	1.454	89	129	9	6	174	712	11	55.243	14.356		
626				6		74	247		21.561	5.789		
964	715	138	315	6	141	62	354	12	31.648	8.504		
2.325				11	27			31	62.299	18.544		
2.347	1.464	51	12	9	22	551	366	16	98.378	26.884	322	
777						67	213		24.745	9.986		
1.028	236	14	47	2	12	111	243	5	27.989	9.024		

Furtuna este pe cale și marele conflict între adevăr și minciună stă în fața noastră. În Școala de Sabat, făuriți armele pentru „marea luptă“, după care va urma gloria finală, fericirea, bogăția, și vieța, cari nu se vor mai lua dela noi.

„Fraților și surorilor, aduceți-vă aminte de Sabat, ca să-l sfințiți potrivit poruncii“, zice Spiritul Profetic, care ne îndeamnă. Și deaceia scumpi frați și surori, noi să fim continuu recunoscători lui Dumnezeu prin darurile noastre, căutând să învățăm economia, pentru a grăbi încheierea lucrării până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, care pierd din necunoștința de Dumnezeu.

„Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău; iar pe aproapele tău ca pe tine însuși“ — în iubire, găsim practica legii, și fără „darul“ nostru noi nu putem vorbi oamenilor despre iubirea noastră.

Deaceia fraților vă indemn în numele Domnului, verificați țintele voastre. Fiecare să sporească darul său, după binecuvântarea primită dela Dumnezeu și fiecare să nu fie ispitit... ci, să dea cu bucurie, spre onoarea lui Dumnezeu, care este proprietarul tuturor bunurilor prezente și viitoare.

Fraților și surorilor, prietenilor și copiilor, azi este ceasul să dăm pentru salvarea lumii, mâine, va fi prea târziu. Deaceia vă indemn din nou: Nu uitați să dovediți iubirea voastră prin darurile voastre și prin rugăciunile voastre stăruitoare.

Verificați, deci, țintele voastre în fiecare

Sabat și lăudați pe Dumnezeu, care ne-a oferit o așa mântuire.

Luptați-vă lupta cea bună și nu pierdeți din ochi ținta voastră, pe care o așteaptă o mare răsplătire. Și rugați-vă neîncetat, rugându-vă și pentru noi, ca Domnul să ne lumineze în fiecare zi mai mult, ca să vă putem conduce pe cărări drepte, pentru numele Său cel sfânt.

București

Maior Petru Păunescu.

...

Notă în general: Tabloul de față, cuprinde câteva date în legătură cu progresele Școlii de Sabat, în raport cu primul trimestru din anul trecut. Mâna lui Dumnezeu este la lucru, și noi privind cu ochii noștri, cum El ne conduce din mărire la mărire, stăm smeriți în fața puterii Sale care lucrează.

Dar, mult mai multe bucurii ne așteaptă în acest an, dacă vom învăța să ascultăm. Ascultarea este temelie propășirii, și numai prin supunere și ascultare avem asigurate binecuvântările Tatălui. Coloanele goale din acest tablou, trebuie să le primim, și fiecare să căutăm să le umplem, pentru că Dumnezeu iubește pe dătătorul voios. Să dăm, căci Dumnezeu vrea să deschidă ferestrele cerului și să ne dea înapoi însuțit. Eu sunt fericit să văd această experiență în casa mea și știu că sunt mulți frați cari fac aceleași experiențe. Fugiți de blestemul care amenință pe cei ispițiți de îngrozitorul ispititor, care rătăcește lumea întreagă, și încercați fraților, încercați pe Dumnezeu.

Dumnezeu vrea să Se lase încercat. Așa zice El: „Încercați-Mă“. Fraților și surorilor, încercați voi personal pe Dumnezeu. Nu este El Tatăl vostru?

(Urmare la pag. 112.)

Cronica Școlii.

(Urmare dela pag. 103).

aici un Domn Inspector din partea Ministerului Instrucțiunii.

Câtă deosebire între atunci și acum! Atunci eră mai mult un fel de anchetă, acum o sfătuire blândă și înțeleaptă. Domnul Inspector a vizitat întâiu bucătăria și sufrageria, unde elevii se găsiu la masă. Apoi după ce a vizitat clădirea și pe Fr. Director, și după ce s'a întreținut cu frații profesori asupra subiectelor de învățământ, dânsul a fost invitat să vorbească ceva elevilor la ora de Capelă. Din vorbirea dânsului am văzut că un vânt nou bate în țara Românească, în ceeace privește

nucleu religios, orice sentiment sfânt, căci religia este adevărata bază a dezvoltării popoarelor. Stăruiește asupra necesității de a cunoaște Istoria și literatura patriei, pe cari le compară cu rădăcinile și frunzele unui pom. Mai departe zice: „Cultivați lepădarea de sine și învățați să aduceți egoismul ca sacrificiu în slujba aproapelui. Și așa, terminând școala, și ieșind în lume, vă rog respectați dreptul altuia, nu ignorați pe nimeni, ori de ce națiune ar fi, și nu judecați pe nimeni, orice credință ar avea. Dacă soarta noastră este să căutăm pe Dumnezeu, fiecare să fie liber să-L caute. Dumnezeu singur va judecă când va sosi timpul rânduit pentru aceasta“. Vorbește apoi

Profesorii și elevii „Institutului Biblic“, anul 1929 — 1930.

libertatea cetățenilor și datorile lor față de Stat, un vânt care aduce o mireasmă de civilizație, un vânt care dă sens cuvintelor de „drept și datorie“. Ne face plăcere să reproducem în rezumat ideile D-Sale.

Incepe prin a ne lămuri rostul venirii D-Sale aici ca reprezentat al cărmuirii față de care trebuie să avem supunere. După ce lămurește legătura între autoritate și cetățeni, arată nevoia ca Biserica, oricare ar fi ea, să fie în armonie cu Statul pentru a lupta împotriva spiritului de negație și al neascultării față de Dumnezeu, care revoltă spiritele contra stăpânirii și contra Bisericii, precum sunt diferitele „isme“ ca: bolșevism, nihilism, anarhism, francmazonism, etc. D-sa spune că Statul trebuie să protejeze Bisericile creștine, întrucât toate Statele culte și-au luat începutul culturii din tinda Bisericilor. Statul trebuie să sprijinească și să încurajeze orice

despre metoda iubirii și arată că civilizația și cultura s'au transmis popoarelor odată cu primirea Creștinismului, și că neamul care va purta spiritul religios se va menține, dar că neamul care va renunța la religie nu va putea dăinui și va fi șters de pe fața pământului. Apoi termină: „Doresc ca atunci când veți pleca de aici să duceți cu Dvs. dragoste pentru toți oamenii, nu numai pentru coreligionarii Dvs., dragoste pentru toate confesiunile și naționalitățile, dragostea îngăduitoare pentru cei ce greșesc, și idealul de a lucra pentru ridicarea moralului lumii, de a duce cultura, civilizația și Cuvântul lui Dumnezeu oamenilor, și de a contribui la menținerea ordinii sociale“.

După aceea Fr. Demetrescu luând Cuvântul a răspuns Domnului Inspector, arătând că pe baza Sf. Scripturi noi înțelegem să respectăm Inaltele stăpâniri și să fim cei din-

tâi în fapte bune, lucrând pentru înfăptuirea împărăției lui Dumnezeu și în țara noastră.

În altă ordine de idei Școala a avut ocazie nu numai să primească dar și să dea. Frații dela Uniune ne-au cerut să recomandăm pe cineva dela Școală pentru serviciul de Casier la Conferința Moldova de Sud.

Ne bucurăm că chemarea Domnului a căzut asupra fratelui Tănase Mateescu, unul dintre elevii dela școala noastră, care în prezent se și află la datoria sa. Urăm fratelui Mateescu succes și binecuvântarea lui Dumnezeu.

V. Diaconescu.

CUVANTARILE PRIMILOR ABSOLVENȚI.

Bun venit.

Iubiți frați cari faceți parte din comitetul Uniunii, frați Profesori cari cu toată inima doriți prosperitatea Școlii, D-vs. părinți și rude care ați contribuit cu trimiterea fiilor la această școală pentru a-și primi educația și a-și forma caracterul. Deasemenea iubiți frați și surori conșcolari cu cari am petrecut

în acest cămin patru ani, cu alții trei ani, cu alții doi, iar cu alții numai unul singur, bucurându-ne de binecuvântările lui Dumnezeu, cât și D-stră prieteni și cunoscuți ai noștri, cari vă aflați de față în această sală, noi clasa de absolvire din anul 1930 vă spunem „BUN VENIT“ în mijlocul nostru în această seară, care este o seară deosebită pentru școala noastră, și în care vrem să vă spunem și câteva din gândurile cari ne călăuzesc.

În decursul timpului din viața de școală am prins un gust de studiu, și un gust pentru literatură, cărți bune și folositoare, la fel cum artistul prinde gust de pensula și vopselele cu cari își lucrează pictura. Dar nu ne mărginim numai la cărțile bune, ci la ceva și mai bun, anume la educația ce am primit-o pentru formarea caracterelor. Acestea sunt principiile avute în viața de școală, și cu aceste principii dorim să trecem mai departe în școala vieții, pentru a le practica.

Sunt două feluri de educație: Una face pe om înțelept, iar cealaltă face oameni încrezuți. Una ascute sau desăvârșește mintea, iar alta cultivă inima și sufletul. Noi suntem mulțumitori pentru înalta educație ce am primit-o aci în școală. Cunoștința noastră ar fi fost mărginită dacă noi am fi fost neglijenți în dezvoltarea morală. Noi am fi fost numai niște mărginiți în ce privește Istoria, dacă am

și numai cum a avut loc întreaga mișcare a popoarelor și cum s'a dezvoltat omenirea în decursul veacurilor. Într'adevăr mică ar fi fost ținta noastră dacă am fi învățat studiul Științelor Naturale și al Astronomiei numai ca să fim în stare de a explica fenomenele naturii. Dacă ținta noastră ar fi fost de a studia numai Filozofia și diferite teorii, sau a afla cât mai mult despre electricitate și despre toate elementele Fizicei, Chimiei și Geologiei, și dacă ne-am fi ocupat numai de Fiziologie sau de Logică, nu ar fi fost de ajuns pentru a face față chemării noastre.

În școală noi am avut ținte mai mari decât toate aceste studii. După cum Columb a început călătoriile lui pe ocean spre alte țări, tot așa și noi începând a călători pe un ocean de educație creștină am descoperit o cale pentru viața noastră, și am aflat un continent cu multe bogății, în mintea și sufletul nostru.

Noi ne-am găsit ca fiind pe un câmp ne străbătut de nimeni și acum am aflat o datorie mare pe care o avem față de lume și față de Dumnezeu în lucrarea de evanghelizare. Am aflat că Dumnezeu are nevoie de soli spre a aduce pacea în sufletele zdrobite, și de a le aduce lumina Cuvântului sfânt. Lui Dumnezeu li trebuie oameni „Profeți“ cari să vadă orașele și satele unde sunt suflete doritoare de adevăr. Noi am înțeles că lumea este plină de oameni cari ridică ochii către cer, cerând ajutorul lui Dumnezeu. Lumea strigă după bărbați și femei zâmbitoare, cari să zâmbescă atunci când se apropie și când bat la ușe vestitorii morții. Este nevoie de bărbați și femei a căror răbdare să fie ca stâncile ce rămân neclintite în mijlocul tuturor furtunilor și a căror prietenie este ca un izvor de apă răcoritoare așezat lângă un drum în calea celor obosiți, și al căror curaj este ca al vulturului care zboară în aer, și a căror compătimire este asemenea zăpezii care ascunde totul sub ea când cade pe pământ.

Pentru realizarea țintei noastre, educația ne-a îndrumat ca o mamă care își sfătuiește pe primul ei născut, îndreptându-i pașii spre bine.

De acum înainte avem încă o viață de trăit; îndeplinind dorința Lui de a salva lumea.

Pentru această sarcină avem nevoie de înțelepciune, înțelepciune care începe cu temerea de Dumnezeu. Înțelepciune care să nu se arate în vorbe ci în viața practică, și o înțelepciune care să lase o lumină în urmă, înțelepciune care să lucreze cu voia inimii, o înțelepciune care face totul și care este în strânsă legătură cu morala înaltă, înțelepciune care ridică pe om din noroi și-l duce la viața veșnică, înțelepciune care vine de sus și care aduce pace, bucurie, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie, și blândețe; înțelepciune care nu face deose-

Spre desăvârșirea caracterelor noastre ne ajută educația, și se cere să rămânem în mijlocul lumii cum a rămas Iosif în mijlocul Egiptului și Daniel în mijlocul Babilonului. Să fim martori și să îndeplinim tot ce așteaptă Dumnezeu dela noi, și atunci vom fi o binecuvântare și pentru alții.

Suntem gata deci să trecem din viața de școală la școala vieții, sub steagul lui EMANUEL. Aceasta este ținta mea cât și a clasei de absolvire a anului 1930. Bunul Dumnezeu să ne ajute atât nouă, cât și celor ce ne vor urma cu studiile, până vor ajunge să absolveze cursul de patru ani al acestui INSTITUT. Amin.

... Gh. Gherase.

Istoria clasei 1930.

Când am venit de prima dată la școală, loc necunoscut, neîncercat, cum ni se părea la început, ne găsim cu toții în stare brută și neșlefuiți, adunați din toate colțurile țării. De prima dată am început să ne studiem unul pe altul și în felul acesta să ne cunoaștem. Mulți au fost cari au început întrecerea în

viața de școală, dar în decursul timpului, unul câte unul au cedat și numărul concurenților deveni tot mai mic. Prin stăruință am rămas numai patru elevi, a căror biografie voesc să o descriu: unul venit din Conferința Moldova de Sud, unul din Conferința Muntenia de Est, și doi din Conferința Muntenia de Vest.

Cestorul clasei noastre de absolvire e

un tânăr amabil. S'a născut la 21 Martie 1902 în comuna Poenești, Jud. Vaslui. Încă din școala primară gândul îi era îndreptat către o țintă înaltă, de a studia. După ce în 1914, la etatea de 12 ani, a terminat cele 5 clase primare, a fost nevoit să mai aștepte trei ani până când în anul 1917 a putut intra în școala normală unde a studiat 5 ani.

În toamna anului 1925 liberat din armată, a început să studieze Biblia tatălui său. Adevărul l-a aflat într-o Vineri seara în adunarea A. Z. Ș. De atunci el a rămas statornic cu toate greutățile, suferințele, și ispitele cari i-au apărut în cale. Cu toate aceste greutăți, astăzi poate zice: „Luptă bună m'am luptat, școala am terminat și acum aștept să servesc pe Dumnezeu“. Dintre clipele petrecute în această școală cele mai plăcute i se par acelea din orele de consacrare, când inima i-a fost mișcată de Spiritul Sfânt.

În ziua de 10 Noembrie 1901 în comuna Viziru Jud. Brăila, s'a născut un altul, care acum face parte dintre primii absolvenți ai acestei școli. La etatea de 11 ani, după terminarea cursului primar a avut o mare dorință de a studia, dar o boală l-a reținut. Mai târziu a intrat la școala de meserii pe care a terminat-o ieșind un bun tâmplar. În timpul războiului a trecut prin multe clipe de spaimă când în toate părțile explodau bombe. Dumnezeu însă l-a salvat din toate primejdiile ca apoi în anul 1920 la etatea de 19 ani să i se descopere. În primul Sabat pe care l-a sărbătorit la întoarcerea dela adunare, a fost întâmpinat de tatăl său supărat, care fără să-și dea seama a aruncat cu un topor, care din fericire a trecut pe lângă urechea lui. Astăzi tatăl său împreună cu întreaga familie se bucură de adevăr. Moartea totuși l-a urmărit pas cu pas, căci se temeă ca nu cumva să termine această școală, și pe când se scaldă în Ialomița, apa l-a furat, fiind în primejdie de moarte. Dumnezeu totuși l-a salvat căci el putea fi de folos în lucrarea Lui. Momentele cele mai plăcute din viața de școală i-au fost acelea în care a putut să se predea cu totul pe altarul lui Dumnezeu. Dorința pe care o are este de a servi pe Dumnezeu.

Pentru ca numărul nostru, al clasei de absolvire, să nu fie stingherit, iată și un altul născut pe ziua de 23 Septembrie 1901 în comuna Cocargea, Jud. Ialomița. După ce a terminat cursul primar, a învățat o importantă meserie, croitoria, prin care a putut câștiga o parte din taxa școlară. Pe când se află în anul 1920 în Constanța, ajunsese la un moment, când nu se mai mulțumiă cu starea spirituală în care se găsiă și se hotărî să se mute în București; dar lipsa de lucru îi zădărnici

planul și așa nu putu decât să schimbe patronul. Cu toate acestea nu eră mulțumit. O voce lăuntrică îi șoptiă mereu: „Fă schimbarea“. Se întrebă nedumerit: „Ce schimbare?“ Timp de un an de zile l-a urmărit această voce, până când în cele din urmă a înțeles că trebuie să-și schimbe vieța. Cu toate greutățile reuși ca la 13 Mai 1921 să primească pe Hristos, în inimă, rămânându-l credincios până astăzi, când ajutat de Mântuitorul său, înceie timpul de studiu în această școală.

Printre clipele fericite petrecute în acest timp, cele mai plăcute au fost în timpul săp-tămânii de rugăciune când a cerut ajutorul lui Dumnezeu și a primit făgăduința că El îl va conduce. În acest timp a învățat să simtă povara pentru suflete, născându-se în el dorința de a le salvă.

În sfârșit al patrulea membru al acestei clase s'a născut la 1910 în Tekirghiol, Jud. Constanța. Cutoatecă părinții lui au primit adevărul încă din 1915, el nu s'a predat lui Hristos decât după ce a venit în această școală, unde după un an de pregătire, în anul 1927 s'a legat cu Isus. În ultimul timp vedeă cum Dumnezeu conduce lucrurile, și pătruns de iubirea lui Dumnezeu s'a predat Lui. Multe clipe frumoase și multe amintiri plăcute îl leagă de această școală, unde patru ani aproape fără întrerupere, i-a petrecut sub protecția ei și a cărei imagine nu se va șterge niciodată din mintea lui.

Momentele cele mai fericite i-au fost acelea în cari după ce a fost instruit de profesori a putut contempla în singurătate mărirea și splendoarea lui Dumnezeu, și când i s'a descoperit puterea creatoare a Lui. Studiul Științelor Tehnice este un studiu care-l interesează foarte mult.

Iar acum probabil nu toți știu că doi din clasa de absolvire vor intra în anul următor în lucrarea de evanghelizare, al treilea va predă lecții, iar al patrulea va studia mai departe.

Sunt nespuse de fericit că am avut ocazia să scriu istoria primei clase de absolvire a „Institutului Biblic“ din România. Evenimentele descrise mai sus cuprind întreaga noastră istorie. Și când peste câteva zile va trebui să plecăm de aci, luându-ne din depozit ceea ce este al nostru, cu toată căldura inimii vă vom zice un „bun rămas“ iubitor. Însă totdeauna ne vom aminti de Institutul Biblic și de profesorii lui. Totdeauna ne vom aminti de clipele plăcute, și că la acest Institut ne-am însușit prețioasa noastră educație.

Sperând că în memoria Dumneavoastră veți găsi un loc și pentru clasa anului 1930, rămâ-

nem uniți cu Dumneavoastră în aceeaș speranță, în aceeaș credință, în acelaș Mântuitor.

Dragomirescu Dumitru.

...

Din vieța de școală în școala vieții.

În clipele fericite pe cari noi toți le-am petrecut aici laolaltă, unii un an, alții doi și trei, și în deosebi cei pe cari Dumnezeu ne-a binecuvântat în mod deosebit ca să terminăm patru ani compleți, am putut face deosebirea de vieța pe care am trăit-o înainte de a veni aci și între plăcuta vieța de școală. Dar

acum a venit timpul ca să pășim mai departe, din această vieța de școală în școala vieții. Acest timp sublim noi l-am întrebuițat numai și numai pentru a primi o pregătire, după cum toți câți au vrut să înceapă ceva pentru folosul comun al omenirii, au trebuit să-și facă mai întâiu o bună pregătire.

Dacă urmărim pe toți bărbații cari au făcut ceva în lucrarea lui Dumnezeu observăm că ei au avut mai întâiu o pregătire temeinică. De pildă Iosif, înainte de a face o lucrare cu succes a trebuit să primească mai întâiu o bază în școala de familie a părinților lui. Moise, înainte ca Dumnezeu să-l folosească pentru a scoate poporul Izrail din Egipt a trebuit să aibă o pregătire de 80 ani și deabiă atunci a fost trimis. Domnul Hristos a făcut o pregătire de 30 ani și numai ultimii ani l-a petrecut în școala vieții.

Nu știu cum aș putea mai bine să ilustrez procesul care s'a petrecut în noi în timpul petrecut aici în vieța de școală! Să ne gândim la mineralul brut care se scoate din adâncimile pământului, din munții cei stâncoși, și care pentru ca să se aleagă metalul prețios se aduce mai întâiu în fabrică, unde după ce trece prin anumite temperaturi, începe abiă a ieși la iveală metalul dorit. Prin asemenea procese de pregătire au trecut elevii cari pășesc acum mai departe din vieța de școală. Cuptorul topitor nu a fost altceva decât sălile de clasă și focul erau profesorii prin minunatele metode date prin Spiritul

Sfânt. Dacă se întâmplă vreodată ca temperatura în topitor să fie prea ridicată, fratele Director, asupra căruia eră toată răspunderea, în fiecare săptămână căută cu multă îngrijire să aranjeze o temperatură potrivită pentru diferitele minerale cari erau aduse spre lucrare. În felul acesta mineralul eră topit. O! Dacă am putea auzi noi strigătul aceluia material brut, când este adus de prima dată să treacă prin asemenea temperaturi, începând dela 800 grade până la 2500 grade de căldură, ce credeți că am auzi? „Pentru ce mă fierbe și mă dogorește așa de tare? De ce nu m'a lăsat pe mine acolo în pământ la locul meu liniștit? Nu eram eu destul de credincios?“ Și am putea auzi multe vaete ca acestea.

După un timp de fierbere până la topire, o manivelă se învârtește, deschizând ușa cuptorului, și iată că o masă lucie de metal este dată afară. De aci este trecut prin alte modificări care-l fac mai rezistent și apoi ajunge la adevărata lui valoare. Din metalul cel mai bun se fac unelte trebuincioase pentru toate branșele. Când ele sunt făcute, mai întâiu sunt marcate cu marca fabricii respective și apoi sunt trimise în anumite direcții, în lume, spre a fi întrebuințate. Dacă mergem într'un magazin cu obiecte de valoare și bijuterii prețioase, ca să ne încredințăm mai bine observăm dacă obiectele acelea sunt marcate, și atunci suntem siguri de valoarea lor.

Asemenea mineralului brut am fost aduși noi în acest loc sublim unde timp de patru ani compleți, continuu am trecut prin diferite cuptoare cu anumite temperaturi, după o muncă neobosită și plină de răbdare din partea iubiților frați profesori cari nu ne-au fost altceva decât adevărați părinți. Dacă am fost departe de părinții noștrii, Dumnealor ne-au dat sfaturi părințești și învățături folositoare în viață. Și din an în an am putut ajunge a ne înfățișa în fața Dvs. așa cum suntem astăzi, gata de a ne jertfi Domnului în orice ramură a lucrării Sale.

Dar pentru că nici o unealtă nu iese dintr'o fabrică până nu primește un sigiliu, o marcă, dovedind că a fost efectuată în acel arsenal, tot astfel și noi avem încrederea că nu vom pleca din acest iubit Institut, până nu vom primi un asemenea sigiliu pe care se va vedea această sfântă școală, intitulată „*Institutul Biblic din Diciosânmartin*“.

Acest sigiliu se va imprima și mai adânc în inimile noastre, amintindu-ne jertfa depusă din partea fraților profesori, cari prin metodele date de Duhul lui Dumnezeu ne-au dat o educație care să ne fie o bază puternică, și să nu ne clătinăm chiar în fața celor mai

mari greutăți. Și pentru că fiecare macstru simte o mare bucurie când își vede opera sa dusă la bun sfârșit, noi suntem prezenți în fața D-stră, mulți stimați profesori, pentru a vă face bucurie de munca pe care ați depus-o.

Iubiți părinți, profesori, colegi, și iubiți prieteni, pentru noi a venit timpul în această seară ca să pășim mai departe din această viață de școală, în școala vieții. Plecăm din acest neuitat locaș, ne despărțim de el, dar acolo nu vom avea cu noi pe iubiții profesori cari să ne mai îndrumeze, acolo nu mai avem sfatul și grija părintească, nici simpatia iubiților noștrii colegi. Ci acolo vom da peste diferite greutăți și vom face diferite experiențe; totuși noi trebuie să mergem și să grăbim venirea Domnului chiar în timpurile cele mai grele ce s'ar putea ivi. Chiar dacă vor veni timpuri furtunoase și norii cei mai întunecoși, noi nu ne vom clătină nicidecum, ci vom merge curajoși înainte, pentru că avem o temelie sigură.

Timpul de patru ani cât am fost aici, am făcut diferite experiențe cu Domnul și am văzut că atunci când nu avem pe Isus cu noi, nu avem nici un succes, chiar dacă am avea cultura cea mai dezvoltată. Aceasta ne-a determinat să ne luăm această țintă: „Din viața de școală, în școala vieții“, unită cu sublimul motto: „Înainte sub steagul Prințului Emanuel“.

Plecăm acum, și dorim ca Dumnezeu să facă acest măreț Institut un izvor nesecat, din care să izvorască mii de asemenea mici izvoare încât să inunde prin influența lor, atât Uniunea cât și Diviziunea noastră, și să fie o binecuvântare pentru mii de suflete.

Luca Constantinescu.

Rămas bun.

Al clasei de absolvire din anul 1930.

Cu adâncă părere de rău îmi iau în sarcinarea de a vă aduce solia de despărțire a clasei absolvente, care asemenea unui vapor ce pleacă din port în largul mării, pornește din viața de școală, în școala vieții.

Simțământul acesta este suma multor și variate experiențe adunate în timp de mulți ani, petrecuți aci la școală. În această seară de scumpă amin-

Ţre, ochii noştri aruncă o privire spre ziua când am venit aci şi la orele plăcute ce le-am petrecut în societatea şcolară. Un timp aşă de lung am stat sub acest acoperământ, legaţi în aceeaşi bandă a aceluiaşi interes, şi străduindu-ne către aceeaşi ţintă. Cu acest an zilele noastre de şcoală se termină şi noi trebuie să părăsim acest loc. Nici o legătură nu se rupe fără dureri. Prea strânsă a fost legată inima noastră de acest loc pe care l-am iubit şi-l iubim încă; dar cum toate au un sfârşit, trebuie să ne luăm şi noi cel din urmă rămas bun.

Pentru noi cuvântul „Institutul Biblic“ va însemna mai mult decât un termen abstract. Acest cuvânt simbolizează unire şi simţ creştinesc, simţ pe care noi l-am experimentat prin Evanghelia lui Hristos. El stă aci ca un far puternic de lumină, ce trimete departe razele lui strălucitoare pe marea frumoasă. El va aduce pace multor suflete cari se află în pericol. El stă pe temelia şi principiile soliei noastre şi susţine credinţa primilor şi adevăraţilor creştini. Tot ceea ce noi suntem în seara aceasta şi ce avem încă speranţă să fim, datorim Institutului denotaţiunii noastre. El este o cetate de refugiu care ne ocroteşte de necredinţă, ce predomină astăzi lumea. Şi El va ocroti şi creşte încă la sânul Său, pe toţi aceia cari doresc după adevăratul izvor al cunoştinţelor cari duc la mântuire.

În seara aceasta, stăm în pragul a noii experienţe. Noi am lăsat căminurile noastre cum au făcut şi pescarii din Galileia şi am urmat pe Marele Maestru care ne-a zis: „URMAŢI-MI“. Chemarea aceasta a răsunat şi răsună încă, ca un ecou prin veacuri. Ea va continua să inspire pe bărbaţi şi femei până va veni împărăţia lui Dumnezeu. Noi ştim că mai este o lucrare mare de făcut, aşă că mergem înainte cu putere dela Dumnezeu. Noi credem în promisiunea Lui că El va face o lucrare scurt alcătuită şi în dreptate.

Ca orice clasă, noi am trecut printr'un proces de pregătire, şi ca răspuns la milioanele ce sunt încă neavertizaţi, noi putem spune cu profetul din vechime: „Doamne aci suntem, trimite-ne“. Credem în conducerea Lui divină şi mergem conştienţi la lucrarea Tatălui nostru.

Mă adresez acum fraţilor din comitetul Uniunii şi le spun: Noi apreciem interesul ce aţi manifestat în clădirea şi ţinerea şcolii noastre, căreia îi dorim prosperitate îndelungă.

Către Directorul şcolii am de zis un cuvânt: Mult stimat frate Director! Ceea ce sunt părinţii în căminurile noastre, aceasta aţi fost D-vs pentru noi cât timp am fost aci la şcoală. Totdeauna noi ne vom aminti cu drag

de cuvintele şi sfaturile părinteşti ce ni le-aţi dat. În multe feluri viaţa D-vs. a fost o inspiraţie pentru noi. Serviciul Dvs. credincios de conducător al institutului este încoronat cu mult succes. Dumnezeu să vă binecuvinteze şi să vă ajute în lucrarea ce aveţi de făcut.

Către fraţii profesori şi comitetul şcolii: Dvs. aţi mers înaintea noastră şi acum sunteţi stâlpii şcolii. Cât timp am fost în şcoală aţi lăsat o impresie bună şi puternică asupra vieţii noastre, când am stat zi cu zi în sălile de clasă. Cel mai mare dar pe care ni l-aţi dat, este credinţa ce aţi plantat în inimile noastre, speranţa a unei lumi mai bune şi valoarea unei vieţi dumnezeieşti. Noi ştim că sunteţi bărbaţi şi femei chemaţi de Dumnezeu ca să pună asupra D-vs. mari răspunderi. D-vs. aţi fost un bun exemplu pentru noi şi convieţuirea împreună a dezvoltat o bună prietenie. Acum am ajuns la drumul de despărţire. Noi trebuie să părăsim sălile de clasă, ca mai departe în lucrarea ce ne stă în faţă să aplicăm principiile ce D-vs. aţi pus în noi.

Către părinţi şi prieteni: Devoţiunea Dvs. pentru cauza lui Dumnezeu şi exemplul Dvs. de lucru şi economie, ne-a inspirat pe noi să căutăm cel mai mare bun ce oferă viaţa unui nobil şi energic tânăr. Zilele petrecute în şcoală nu au fost numai o pregătire pentru viaţa aceasta ci şi pentru cea viitoare. Noi apreciem foarte mult truda şi sacrificiile ce Dvs. aţi făcut pentru noi.

Nu vreau să trec cu vederea nici peste Dvs., iubită maică. Timp de patru ani de zile ne-aţi pregătit mâncărurile cele mai hrănitore şi mai alese, pe cari le-aţi amestecat cu iubirea de mamă ce aţi avut pentru noi. V'aţi purtat ca şi o mamă, având totdeauna zâmbetul iubirii pe buzele Dvs. În timpurile grele ne-aţi ajutat cu sfaturi iubitoare, cari ne-au dat curaj de a stăruî mai departe. Chipul Dvs. blând nu se va şterge niciodată din mintea noastră, ci va rămâne ca o dulce amintire din viaţa de şcoală.

Iubiţii mei colegi, chemarea lui Dumnezeu strigă în urechile noastre astăzi, de mii de ori mai tare. Prezentul ne ţine pe noi legaţi cu banda înconjurătoare a iubirii. Poate că pentru un moment ne încântă orele fericite ca într'un vis, şi zilele plăcute ne-au ameţit. Să ne trezim, să ne ridicăm! Lumina zilelor de azi aproape a trecut. Prezentul curge din mâinile noastre ca nisipul. În amurgul serii apare icoana trecutului pe care zadarnic am dori să-l chemăm înapoi. În ultimul amurg al zilelor de har, clasa anului 1930 merge afară sub steagul Prinţului Emanuel, ca să urmeze chemării Sale.

Cărările noastre se despart aci. Pe propria

sa cărare fiecare trebuie să urmeze drumul său. Ca și Petru noi am dori să întrebăm despre camarazii noștri: „Doamne, dar cu acesta ce va fi?“ Ca și Petru vom primi acelaș răspuns: „Dacă Eu vreau să rămâe până ce voi veni, ce-ți este fie? Tu urmează-Mi!“

Ca încheiere, spun tuturor să ținem ferm steagul adevărului până biruința va fi câștigată; și atunci, dacă noi am fost economi credincioși, vom auzi cuvintele Maestrului: „Bine slugă bună și credincioasă; ai fost credincioasă peste puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri. Intră întru bucuria Domnului tău“.

... N. Gheorghijă.

Verificând țintele noastre.

(Urmare dela pag. 105.)

„Voi sunteți copii ai lui Dumnezeu“. 1 Ioan 3, 2. Deci să facem lucrurile lui Dumnezeu.

Notă pentru diriginte: Chemarea D-tale, iubite frate, devine tot mai serioasă. Revedi toate sfaturile date și în numerile trecute din Curierul. Notează-ți ce n'ai împlinit încă și grăbește-te, căci ne găsim la mijlocul anului. Nu pierde din vedere țința: *Căștigarea de noui suflete*. Chemați pe copil să ia hotăriri pentru Dumnezeu. Hotărâți zi de post și rugăcune pentru a cere înțelepciune, și organizați pe copii cum v'am învățat în numărul trecut. Nu lăsați din mână această datorie.

Cetiți în Sabatul din primele luni, părțile cari interesează Comunitatea, fie tot articolul, fie o parte. Consultați-vă cu Comitetul și cu frații Predicatori, când vin asupra organizației, și învățați-vă să ascultați până la moarte. Invățați Comunitățile să asculte pe Isus, care zice: „Invățați dela Mine, căci sunt blând și smerit... și veți afla repaus sufletelor voastre“. Acesta este rostul Școlii. Verificați deci țința voastră, luptați-vă să fiți desăvârșiți în ascultare în blândete și smerenie.

P. P.

Câteva cuvinte de bun rămas.

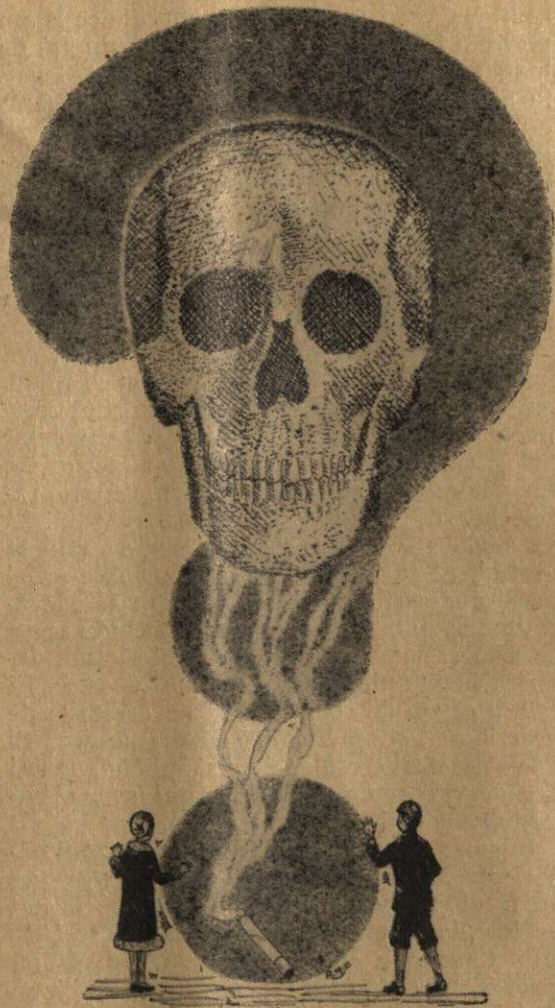
Conducerea Lucrării noastre hotărind mutarea mea dela Conferința Moldova de Nord la Conferința Banat, în postul de Secretar-Cassier al acestei Conferințe, țin pe această cale de a mulțumi cordial, tuturor fraților conlucrători, Presbiteri și Cassieri ai Comunităților din Conf. Moldova de Nord pentru conlucrarea activă cu care au contribuit la progresul lucrării Domnului până în prezent, rugând pe bunul nostru Tată Cereșe de a le răsplăti toată truda depusă în Lucrarea Sa.

Transmit tuturor cordiale salutări, încheind cu 2 Corinteni 13, 11—14.

Frate în Hristos,

Gheorghe Rădoi

Timișoara II. Str. Ștefan cel Mare 14

Cliseul de mai sus reprezintă coperta revistei speciale No. 8 care tratează în întregime despre lupta contra tutunului. Rugăm pe frații Presbiteri a recomanda cu cea mai mare căldură acest număr, din „Semnele Timpului“, care va avea multe clișee noi, cum și articole interesante.

EDITURA.

„Curierul Misionar“

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul unui număr Lei 9.- Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Labirint 116.
București IV.